

INTERSOL NR. 113

NYHEDSBREV FOR
STS INTERNATIONAL
SOLIDARITY

Juni 2013

Mod en fredeligere verden?

Der synes at være håb om, at vi kan begynde at skimte en ende på det utal af krige, der siden den anden verdenskrig har kostet det hvide ud af øjnene - foruden et stort antal døde.

Men før vi kan komme så langt, må nogle regler respekteres.

Disse regler findes dels i FN-pagten, som blev til i 1946 på et tidspunkt, hvor destruktionerne under verdenskrigen stadig var i frisk erindring. De forbød krige imellem medlemslandene indbyrdes, trusler om krige, såvel som krigslignende skridt som boykot af et medlemsland.

Tvister mellem medlemslandene skulle behandles af de dertil indrettede internationale domstole.

FN-pagten byggede med andre ord på enhver nations ret til selvbestemmelse.

De samme regler findes i en række traktater, som også har deres udspring i blodige krige, og som næsten alle verdens nationer har skrevet under på - naturligvis under den forudsætning, at nationen eksisterede på tidspunktet for traktatens indgåelse.

USA'S ROLLE

Der findes næppe nogen krig, hvor USA ikke har været indblandet. Og takket være sin økonomiske og militære magt har USA forekommet uovervindelig.

Det lykkedes også ret hurtigt for USA at få slettet indtrykket af sit nederlag i Vietnam. Det har også forbedret forholdet meget, at Vietnam lige som Rusland og Kina har lavet markedsøkonomiske reformer, der har bragt de to lande nærmere hinanden.

Der manglede kun to lande, før USA også havde fuld kontrol med Mellemøsten og Centralasien, nemlig Syrien og Iran.

Man kan mene om præstestyret i Iran, hvad man vil. Det er dog knapt så tåbeligt, som man forsøger at fremstille det i de vestlige mainstreammedier, der enten er amerikansk ejede, britisk ejede eller fransk ejede.

Man kan også mene om Assad, hvad man vil. Dog er han næppe så upopulær, som han gøres til i mainstreammedierne. Hvis han var, er det besynderligt, at han har oprettet et hjemmeværn, hvor folk i

landsbyer og i bydistrikter mobiliseres for at forsvare sig selv, og som spiller en stadigt voksende rolle.

Det vigtigste dog er at få slået fast, at da USA og dets allierede begyndte krigen i Syrien, gabte de over et bytte, de ikke kunne sluge!

Ligesom i Libyen allierede man sig med medlemmer af Al Qaeda og med reaktionære kræfter som Qatar, hvis militære indsats på landjorden i

Libyen senere blev berømmet af Nato-tilhængere som f. eks. den britiske forsvarsminister.

Men i Syrien tyder intet på at denne taktik vil lykkes.

Tværtimod - USA er godt i gang med at få serveret et nederlag, som vi skal helt tilbage til krigen i Vietnam for at se magen til.

INTERNATIONALE KONSEKVENSER

Kina og Rusland har lært af deres fejltagelse, da de undlod at stemme om resolutionen om et flyveforbud i FN's Sikkerhedsråd forud for krigen mod Libyen, som NATO udnyttede til at "håndhæve" forbuddet.

I Syriens tilfælde har de tre gange truet med veto, når en lignende resolution har været til drøftelse.

Desuden har Rusland fortsat sit våben salg til den syriske regering. Trods et hastebesøg af en desperat israelsk premi-

På et hastebesøg i Moskva forsøgte den israelske premierminister, Benjamin Netanyahu, at overbevise Ruslands præsident, Vladimir Putin, om det forkastelige i, at Rusland leverede våben til Syrien. Men selvom Putin lyttede, rettede han sig ikke efter Netanyahus henstilling.

erminister hos Putin i Moskva har Rusland lovet, at det også vil levere et meget avanceret missilforsvarssystem, som for fremtiden vil gøre nye israelske luftangreb på Syrien umuligt.

Rusland har også lovet at sælge et meget avanceret missilforsvarssystem, som vil gøre angreb fra søsiden umulig, fordi de kan ramme skibe, der forsøger at bringe forsyninger ad søvejen til de såkaldte rebeller i Syrien. Disse missiler kan ifølge New York Times også gøre et flyveforbud umulig.

Vi bryder os ikke meget om våbenhandler. For eksempel mener vi, det er direkte skadeligt for freden og for de undertrykte, når USA i vid udstrækning sælger våben til diverse diktatorer.

Men set fra den syriske befolknings side må det være betryggende at vide, at man ikke risikerer at blive sønderbombet af NATO, som Libyen blev det.

Et nederlag for USA vil også være et nederlag for Israel. Og en styrkelse af

Først i maj trængte israelske jetjagere, der kom fra via Libanon, to gange ind over den syriske grænse. De affyrede nogle missiler mod Jamraya - et militært forskningscenter, der ligger tæt på grænsen, men som hører til Damaskus. Efter et par sekunders flyvetid drejede de af igen. Episoderne har ikke påvirket livet i Damaskus by, hvor

palæstinenserne kamp.

Nederlaget vil også styrke den almindelige kamp i Mellemøsten.

Det kan også blive et vendepunkt, hvad angår retten til national selvstændighed. Endelig kan det også medvirke til at fremme forståelsen af, at reglerne i FN-pagten og i folkeretten skal overholdes.

BEGYNDENDE MODSTAND?

Noget kan tyde på, at et opgør med

regering og roste "oprørene".

Alligevel blev afstemningen et nederlag for USA og Qatar, idet resolutionen blev vedtaget med et snævert flertal af FN's medlemsorganisationer. 107 af i alt 193 lande stemte for resolutionen.

Det er en klar nedgang i forhold til en afstemning i april om en lignende resolution, hvor 133 lande stemte for fordømmelsen.

Vejen til Damaskus

"Den syriske stat og dens befolkning er blevet indirekte angrebet af USA, EU, NATO og FN og direkte af Israel", skrev Antonio C. S. Rosa, som er redaktør af fredstidsskriftet TRANSCEND Media Service, den 18.maj..

Rosa har deltaget i en fredsmission til Syrien og Libanon, og han skrev et meget lang rapport med ovennævnte titel. Hele rapporten kan læses på vores hjemmesides engelsksprogede del.

Rosa fortæller, at landet indirekte angribes af golfstaterne: Saudi-Arabien, Qatar, Bahrain, Kuwait, Oman, De Forenede Arabiske Emirater og af Tyrkiet. Samt af Al Qaeda og mange forskellige grupper af jihadister, hver med deres egen dagsorden, der er krutret fra 29 lande, og bliver betalt for af golfstaterne og af CIA. Og Rosa fortsætter:

"Syrierne er også ramt af FN-sanktioner og en embargo samt af en udenlandsk presse, der af hjertets lyst dæmoniserer, lyver og destabiliserer landet (og ikke bare regimet). Lejesoldaterne kæmper med hinanden for at få fat i de penge, der kanaliseres af CIA og andre amerikanske institutioner via golfstaterne og/eller Tyrkiet.

Våben kommer ind skjult i tyrkiske ambulancer, eller som påstås at være det. Penge fra USA betaler for jihadisterne. Bander af jihadister, bevæbnet til tænderne, invaderer Syrien igennem Tyrkiet, Jordan og Libanon. Tyrkiet har åbnet sine grænser mod Syrien

for dem, og gennem terror tvinger de befolkningen til at flygte til Tyrkiet i et forsøg på at destabilisere Syrien. Tyrkiet inviterer faktisk befolkningen ind i Tyrkiet.

50.000 JIHADISTER

Det er dokumenteret, at de bliver mishandlet, får deres organer fjernet (stjålet), børn bliver solgt til tvungne ægteskaber med mere.

Det anslås, at der er omkring 50.000 udenlandske jihadister, der kæmper for at terrorisere befolkningen i Syriens landdistrikter: snigskytter, bombemænd, agitatorer. De torturerer og dræber mænd, der nægter at følge dem. I deres religiøse fanatisme tror de, at enhver muslim, de dræber, pr. automatik får øjeblikkeligt adgang til Paradiset. De gør dem faktisk en tjeneste! Der er også snesevis af unge europæere i deres rækker (tysskere, hollændere, briter, australiere).

Rosa understreger flere gange i sin lange beretning, at det kan være vanskeligt at finde ud af hele sandheden omkring Syrien under en relativt kort visit, men hvis bare dele af hans beretning er

Intersol Nr. 113 juni 2013

Nyhedsbrev fra
STS International Solidarity

Borgediget 23, 1. DK-4000 Roskilde
Tlf. +45 4637 4494

ISSN 1902-6064

Postgirokonto : 069-2921
FI-konto: 8401 4202737

E-mail: sts@intsol.dk
Hjemmeside: www.intersol.dk

Intersol redigeres af bestyrelsen for STS. Ansvarshavende for dette nummer er: Vagn Rasmussen.

Oplag for Nr. 105: 500 eksemplarer.

Produktion: Eget Tryk.

Signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis forenings synspunkter.

Redaktion afsluttet: 3. juni 2013

rigtig, må man sige, at ikke bare den syriske regering, men også det syriske folk står overfor meget stærke fjender.

INTET HAD

Rosa var naturligvis spændt på at møde repræsentanter for det syriske folk, og han havde forestillet sig alt muligt.

Men: "Efter nogen tid bemærkede jeg et slående fravær af vrede eller negativ uro i luften. Folk gik til deres daglige arbejde, som om intet unormalt var sket, som om livet var normalt. Ingen råb om hævn mod de mange udenlandske aggressorer, ingen demonstra-

Artikler i dette nummer vil indgå i udarbejdelsen af beretningen til generalforsamlingen.

tioner mod en diktator, ingen bøn om støtte, og ingen papirlapper blev overrakt mig af nervøse og angstfyldte hænder.

Øjenkontakter afslørede alvor, nysgerrighed, venlighed, håb, imødekommethed og glæde over at se fremmede.

Men alligevel er der ingen offentlig latter eller smil. Tunge hjerter kan ikke tillade sig et sådant tosseri. Folk i Syrien er bedrøvede, forrådt, fanget mod en mur for noget, de ikke kan gøres ansvarlige for.

De ved bare ikke, hvorfor de bliver truet, angrebet, dræbt, torteret og ydmyget så ondartet på så mange fronter. Konceptet om krig pr. stedfortræder er fremmed for dem, skønt de er dets kerne. Frygt for vold kan være mere psykologisk og emotionelt skadelig, end den virkelige ting.

Forståeligt nok er de bange for at tale offentligt og senere blive identificeret og blive et mål for jihadisterne.

UDEN SAMMENHÆNG

Men så igen: dette er altid tilfældet, er det ikke? Hvem bekymrer sig om ligeGYldige mennesker, når så mange og mere presrende faktorer er i spil? Som de uhorste profitter, der laves af de multinationale olieselskaber, de syv søstres kartel, og bevarelsen af en ødsel livsstil for folk fra de rigere og mere magtfulde nationer, der har behov – og vil tage alle nødvendige midler – for at komme i besiddelse af den olie, som syrerne for øjeblikket har liggende under deres fødder?

Det var ligeledes uden sammenhæng at finde et land, der boblede med aktivitet og liv – børn på legepladserne eller på vej til skole i deres skoleuniformer, åbne markeder fyldt med mennesker, kraftig trafik, busser, der kørte - livet, som det fandt sted i og omkring Damaskus.

Det var usammenhængende, fordi jeg psykisk havde forberedt mig på at finde et land i ruiner, folk, der flygtede for deres liv for bomber, tanks på gaderne, en politistat, der massakrerede sin egen befolkning, store lidelser, bygninger, der var ødelagte og

folk, der med magt gik til modstand mod regeringens tropper – og så videre.

Alligevel så jeg intet af det – snarere tværtimod. Men I må tilgive mig min uvidenhed, for jeg er fra Vesten, og dette er, hvad vi hører, ser og læser i vore korporative medier, som uden skygge af skam, ærlighed og medmenneskelighed fortæller os halve sandheder, antydninger, ligefremme løgne, og bringer partiske samtaler, hvor ledere fortæller os, hvad der sker i denne del af verden. Og jeg er skyldig, fordi jeg har troet på dem som et fjols.

Ikke desto mindre er landet delt op af checkpoints ved hver strategisk ind- og udgang. For at give en ide om det, var vores hotel omgivet af seks forskellige checkpoint, der var anbragt rundt om det. Væbnede personer og soldater på gaderne er et normalt syn, og de er med til at styrke følelsen af sikkerhed”.

REVSER WIKIPEDIA

Fredsdelegationen deltog blandt andet i møder med ministre, og religiøse og folkelige ledere.

”Ligesom mainstreammedierne præsenterer Wikipedia ikke nogen troværdig information om dette emne:

For eksempel er informationsminister Dr. Al-Zouabi sunnimuslim, og han er ikke alawit, som Wikipedia hævder.

Damaskus er verden ældste by, der stadig er beboet. For eksempel er den store bygning til Umayyad moskeen i den gamle bydel i Damaskus 4000 år gammel og har bl.a. tjent som romersk tempel for Jupiter, som kristen kirke, og den er nu moske. På billedet ses moskeens grandmuffti, men også flere ortodokse præster.

Udenrigsminister Walid Muallem er sunni og ikke græsk ortodoks, som Wikipedia hævder.

Vicepremierminister og minister for økonomiske anliggender Qadri Jamil er kurder og erklæret kommunist og ikke alawit, som Wikipedia hævder.

Det er interessant, at religionen for socialminister Ms. Kinda Al-Shammatt ikke nævnes i Wikipideas liste, skønt den måde, hun bærer sit hvide slør på, viser, at hun er sunni”.

TRANSCEND Media Service blev grundlagt af den 83-årige norske fredsaktivist, Johan Galtung, der blandt andet har været professor i fredsforskning ved mange universiteter. Galtung udviklede teorier om fredsforskning, om strukturel vold, om imperialismen og om, hvordan imperialistiske synspunkter bliver spredt i befolkningen.

Syriske styrker i offensiven

I begyndelsen var de syriske forsvarsstyrker trængt. De store byer i Syrien ligger nemlig i det vestlige Syrien og relativt tæt på andre lande.

Moralen stiger i den syriske hær. Fra Der Spiegel.

Den største syriske by Aleppo ligger 50 km. fra Tyrkiet, så det var relativt let at komme til at angribe den. Damaskus ligger omkring 30 kilometer fra grænsen til Libanon, og Homs ligger omkring 40 km. fra grænsen til Libanon.

Gradvist har syriske forsvarsstyrker – hæren og hjemmehæren – igangsat en offensiv, som breder sig mod næsten alle områder, som var behersket af de såkaldte rebel-

ler. Taktikken synes at være at udsulte dem ved at fjerne deres forsyningsruter.

I slutningen af april erobrede de syriske styrker området Otaiba, som var et knudepunkt for ”rebellerne” forsyninger fra Jordan. Det blev dengang betragtet som den største katastrofe, som indtil da havde ramt jihadisterne.

Hjemmehæren og hæren har omringet byen Qusayr, der ligger meget tæt på Libanon. Og den 19. maj gik man til angreb på selve byen og erobrede 80 procent af den.

Dermed har syriske styrker endegyldigt forhindret flere våben og forsyninger til

”rebellerne” i at nå frem fra Libanon og skabt en korridor, der forbinder Damaskus med en stribe byer ved Middelhavet.

Offensiven har nu fået et omfang, at selv den tyske efterretningstjeneste har fået øje på den. Efterretningstjenesten skriver i en nylig rapport, at rebellerne i Syrien er i alvorlige vanskeligheder. Og ifølge Der Spiegel kan hæren angribe rebellerne, når det passer den.

Vanskelighederne understreges af, at den største og mest effektive rebelgruppe Al-Nusra også er blevet splittet i en østlig del, som kalder sig Den Islamiske Stat i Irak og Syrien, og en vestlig del, som ikke vil vide af den islamiske stat.

Da tilhængere af den islamiske stat for nylig lod tre personer henrette på torvet i provinshovedstaden Raqqa, udbød der snart efter voldsomme protestdemonstratio-

ner i byen.

Freds konference

Det er uden tvivl en erkendelse af, at Assad og regeringen ikke lader sig fjerne, der har fået USA til at skifte kurs. Nu vil USA og Rusland i fællesskab indkalde til en international konference om fred i Syrien.

Men USA har det problem, at mange i kongressen – både republikaner og demokrater – mener, at USA skal gå endnu længere i sin støtte til rebellerne i Syrien. Derfor har USA sine egne ønsker om, hvad der skal komme ud af konferencen og hvordan.

Vesten vil have en konference med kun få deltagere udefra.

”Visse vestlige kolleger”, sagde den russiske udenrigsminister til den libanesiske TV-kanal Al Mayadeen den 19. maj., ”har øn-

ske om at begrænse antallet af udenlandske deltagere i konferencen og at begynde en proces med en lille gruppe lande med henblik på at fastlægge forhandlingskriterierne, dagsorden og måske endda resultatet af forhandlingerne, før konferencen begynder.

Ifølge de vestlige kollegers opfattelse kan forslaget dernæst blive givet til den syriske regering og til oppositionen, og alle og enhver kan nu lægge pres på parterne for at følge forhandlingsskemaet uden, at det syriske folk er blevet inddraget”.

Men overfor det russiske nyhedsbureau understreger udenrigsministeren dog, at aftalen blev indgået uden at stille forhånds-betingelser.

Under alle omstændigheder er kampene på landjorden det, der vil afgøre, hvem der vinder krigen.

Løgne og manipulationer

Medierne bruger en række midler til at fordreje sin fremstilling af, hvad der sker i Syrien. Deres foretrukne kilde til ”oplysning” om forholdene i landet er Syrian Observatory for Human Rights.

Lederen af observatoriet i sit lille hus i Coventy.

Observatoriet er en enmandsforetagende, der ledes fra byen Coventy i England. Lederen, Rami Abdulrahman, har ikke været i Syrien siden 2000, men han hævder at have sine informationer fra en række unavngivne kilder.

Observatoriets speciale synes at være at beskrive de mange massakrer på civile, som man giver regeringstropperne skylden for. Skulle alt andet glippe, står blandt andet BBC parat med at bringe forfalskede billeder. Og det på trods af, at mere ærlige journalister hævder, at det er rebellerne, der står bag alle sammen. Observatoriets arbejde finansieres af golfstaterne og den britiske regering.

Det er let at finde frem til sandheden om denne kilde. Men kun et lille mindretal gør sig den ulejlighed. I stedet kolporterer de bare observatoriets løgnehistorier videre.

Den Arabiske Liga

Nu er observatoriets ”oplysninger” kun beregnet på den gemene hob. Som baggrund for at tage beslutninger er de uanvendelige.

Derfor sendte Den Arabiske Liga omkring årsskiftet 2011 – 2012 en større undersøgelseskommission til Syrien, måske også for at få mere at vide om den syriske hærs styrke. Formanden for kommissionen var en sudanesiske general.

Men da kommissionen aflagde

rapport konkluderede den, at de mest voldelige var rebellerne. Rapporten blev stort set forbigået i stilhed. Generalen, der havde appelleret til ligaen om at lade kommissionen fortsætte sit arbejde, da det lagde en dæmper på volden, blev fyret, og i stedet fandt man frem til et mere villigt redskab i form af den algeriske diplomat Lakhdar Brahimi, som også er FN’s særlige udsending til Syrien.

FN og kemiske våben

Hvis Assad bruger kemiske våben imod sin egen befolkning, har den amerikanske præsident sagt gentagne gange, så overtræder han en rød linje, hvad USA vil svare på.

Efter at befolkningen i Damaskus var blevet ramt af et angreb med klorgas, bad den syriske regering Sikkerhedsrådet om at undersøge, hvad der lå bag ved angrebet, men da Sikkerhedsrådet også ville have en fordømmelse af Assad med i resolutio-

nen, faldt den til jorden.

Men langt om længe fik Sikkerhedsrådet dog sammensat et hold af eksperter, som skulle undersøge påstandene.

FN havde bebudet den syriske regering, fordi den i første omgang havde afvist at få besøg af kommissionen. Den omfattede nemlig ikke eksperter fra Rusland og Kina, fordi de var partiske, og den krævede ubetinget adgang til alle militære forlægninger.

Den 5. maj sagde et medlem af kommissionen, Carla Del Ponte, at det var overvejende sandsynligt, at rebellerne havde brugt det giftige stof sarin, mens hun ikke fandt tegn på, at regeringen havde brugt det.

Carla Del Ponte har også været chefanklager ved krigsforbryderdomstolen i Haag - en post hun nedlagde i frustration, da man var i gang med at undersøge baggrunden for massakren i Srebrenica. Hun var i besiddelse af et referat af et møde mellem Milosevic, Mladic og Karadzic og lederen af FN i Bosnien, Carl Bildt, samt den amerikanske diplomat Richard Holbrooke, inden selve massakren fandt sted, men hun kunne ikke fremlægge det, da Bildt og Holbrooke nægtede, at de havde været til stede.

Carla Del Ponte.

Husk nu at melde adresseforandring!

Aftale mellem Serbien og Kosova

Den 19. april blev der indgået en aftale mellem Serbien på den ene side og Thacis regering i Kosova på den anden. Men aftalen falder ikke i god jord i Vetevendosje.

Serbere, som disse to kvinder i det nordlige Mitrovica, har altid modsat sig staten Kosova. Nu har de fået deres vilje.

Den 11. februar var Thaci blevet anmodet om en redegørelse for forhandlingsforløbet af udenrigsudvalget i parlamentet, men han havde end ikke svaret på brevet på trods af, at hele udvalget var enig om indholdet.

”To måneder efter havde han ikke svaret. Det er den mest uigennemsigtige dialog i Kosovos historie”, skrev Vetevendosje.

I stedet havde Thaci fortsat forhandlingerne, som det passede hans regering selv.

Bare det, at der blev forhandlet, har bety-

adgang til.

Men hvad så med selve resultatet, som Thaci har forhandlet sig til, sammen Ivaca Dacic, som nu leder Milosevic’ gamle Socialistiske Parti, og som er premierminister i Serbien.

Resultatet vil blive det samme som i Bosnien-Hercegovina, hævder Vetevendosje. På den ene side en serbisk republik, på den anden side et amputeret Kosova.

Hele den nordlige del af Kosova vil kom-

me til at høre ind under den kosovanske udgave af Republika Srpska, mens den sydlige del er, hvad der bliver tilbage af staten Kosova. ”Thacis politiske dialog har ofret albanerne nord for Ibar og dem, der bor i Presheva, Bujanoc and Medvegja (tre områder i Serbien tæt ved Kosova som bebos af albanere) for at bevare magten i Prishtina. Thaci har også lettet den politiske, internationale og historiske rehabilitering af de kriminelle Dacic, Nikolic og Vucic.”

Tomislav Nikolic er Serbiens præsident og har ledet Serbiens Progressive Parti. Han brød med Vojislav Seselj, som var berygtet for sine krigsforbrydelser i Bosnien, angiveligt fordi han ønskede en anden linje over for EU, end den som Seselj stod for.

Aleksander Vucic er den nuværende leder af Serbiens Progressive Parti.

”Dette vil ikke hjælpe, men vil underminere staten Kosova, som på den anden side hjælper staten Serbien og dens ledere”, skrev Vetevendosje også.

Men understreger Vetevendosje: ”Dette er helt igennem Thacis’ personlige aftale og ikke en aftale mellem Kosova og Serbien”.

Om den bliver effektueret, afhænger mest af, hvad Kosovos befolkning selv ønsker.

me til at høre ind under den kosovanske udgave af Republika Srpska, mens den sydlige del er, hvad der bliver tilbage af staten Kosova. ”Thacis politiske dialog har ofret albanerne nord for Ibar og dem, der bor i Presheva, Bujanoc and Medvegja (tre områder i Serbien tæt ved Kosova som bebos af albanere) for at bevare magten i Prishtina. Thaci har også lettet den politiske, internationale og historiske rehabilitering af de kriminelle Dacic, Nikolic og Vucic.”

Tomislav Nikolic er Serbiens præsident og har ledet Serbiens Progressive Parti. Han brød med Vojislav Seselj, som var berygtet for sine krigsforbrydelser i Bosnien, angiveligt fordi han ønskede en anden linje over for EU, end den som Seselj stod for.

Aleksander Vucic er den nuværende leder af Serbiens Progressive Parti.

”Dette vil ikke hjælpe, men vil underminere staten Kosova, som på den anden side hjælper staten Serbien og dens ledere”, skrev Vetevendosje også.

Men understreger Vetevendosje: ”Dette er helt igennem Thacis’ personlige aftale og ikke en aftale mellem Kosova og Serbien”.

Om den bliver effektueret, afhænger mest af, hvad Kosovos befolkning selv ønsker.

Vetevendosje i USA

En delegation fra Bevægelsen for Selvbestemmelse for Kosova, Lëvizja VETËVENDOSJE, vil lave et arbejdsbesøg i USA fra den 24. maj, fortalte Vetevendosjes engelsksprogede nyhedsbrev den 17. maj

Delegationen vil foruden lederen Albin Kurti også komme til at omfatte andre medlemmer af parlamentet, samt medlemmer af ledelsen.

”Formålet med denne rejse er at møde repræsentanter for USA og for institutioner, at informere den amerikanske offentlighed om den nuværende økonomiske og politiske situation i Kosova og at holde møder med albanske samfund i USA”, skriver nyhedsbrevet og forsætter:

”Albin Kurti, der er blevet inviteret i sin egenskab af formand for det udenrigspolitiske udvalg i Kosovos parlament, vil holde foredrag i forskellige organisationer i USA og vil også holde møder med kongresmedlemmer og andre officielle repræsentanter for USA.”

Vetevendosje vil besøge New York,

Washington, Dallas, Chicago, Detroit og Boston.

USA er tydeligvis ikke tilfreds med aftalen mellem Serbien og Thaci, fordi den er et brud på Kosovos forfatning, der er baseret på den såkaldte Ahtisaari-plan. Det kan heller ikke udelukkes, at USA synes, at EU har taget en for stor del af Kosovos rigdomme.

Kosovas Socialistiske Party er indtrådt i Vetevendosje

Den 26. april meddelte Vetevendosje, at Kosovos Socialistiske Parti (KSP) var blevet en del af Vetevendosje efter, at det havde godkendt Vetevendosjes program.

KPS er et mindre parti, som dog har re-

Dele af delegationen sammen med albanere i New York.

præsentanter i mange kommunalbestyrelser. Det har sin rod i Kosovos Nationale Befrielsehær, hvor mange af medlemmerne af det socialistiske parti har nægtet at afgive deres våben til FN.

Træt af løgne og halve sandheder?

De fleste er modstandere af krige. Men hvis modstand skal forvandles fra individuelle erklæringer til kollektive handlinger, kræves der først og fremmest viden! At viderebringe en sådan viden er et af formålene med Intersol og hjemmesiden www.intersol.dk, der bringer nyheder, man har svært ved at finde andre steder.

3000 afrikanske soldater dræbt i Somalia

3000 afrikanske soldater har mistet livet, siden den Afrikanske Unions Mission i Somalia, AMISOM, blev sat ind i 2007, har FN’s vicegeneralsekretær fortalt.

Soldaterne kommer blandt andet fra Uganda, Burundi og Djibouti, og alle regeringer har fået rigelig betaling for at sende dem. Der verserer dog en del historier om, at de, der er blevet sendt af sted for at kæmpe for udenlandske og ikke-afrikanske interesser, ikke selv får den lovede betaling.

De fleste penge, der kommer udefra, forsvinder nemlig i korrupsion.

Det gør de penge, de somaliske myndigheder selv bevilger, i øvrigt også.

Den 10. maj udbrod der demonstrationer i de store byer i Puntland af utilfredse soldater, som ikke havde fået løn i månedsvis.

Og fra Baidoa kunne Garowe Online den 9. maj berette om et slag i nærheden af byen, der havde stået mellem Al Shabab og regeringssoldater.

”Ifølge regeringens autoriteter har de tropper, der havde indledt slaget, forladt frontlinjen, hvor de kæmpede imod Al Shabab, og de var ankommet til Baidoa for at klage over, at de ikke fik deres løn.”

Garowe Online kunne desuden oplyse, at soldaterne ved fronten var blevet jaget ud af byen af militærstyrker, der holdt til i selve byen, samt at der var foregået en masse voldtægter i Baidoa.

Men nu har De Forenede Arabiske Emira-

ter og Storbritannien bevilget 2 millioner dollars til at forhindre seksuelle krænkelse. Gad vide, hvad der bliver af disse penge.

Direkte vestlig indblanding

Selvom det koster mange penge at få andre til at slås for sig, er det alligevel billigere end at indsætte sine egne soldater. Det volder heller ikke så mange kvaler for de vestlige beslutningstagere.

Under den meget dyre ”Operation Genopret Håbet”, som var navnet på den amerikansk-aførte FN-aktion i begyndelsen af 1990-erne, omkom der 24 pakistanske soldater, og 18 amerikanske soldater. Det sidste vakte så megen opstandelse i USA, at man blev nødt til at indstille operationen.

At der opererer mange private sikkerhedsfirmaer med lejesoldater i Somalia, er noget, vi glimtvist får kendskab til. At der også opererer mange vestlige sikkerhedstjenester, er heller ikke noget, man normalt skriver om i aviserne. At amerikanske marinere blev sat ind i jungleområderne i nærheden af Kismayo under den etiopiske invasion af Somalia i 2007, kunne vi dog regne os frem til.

Og at der også den dag i dag findes regulære NATO-tropper i Somalia, er også noget, vi kun kan få at vide ved en ren tilfældighed, som da Shabelle den 30. marts skrev, at NATO havde fordoblet sin hjælp til befolkningen, der var bosat langs kystlinjen ved Hobyo i Mudug regionen.

Det økonomiske problem

Det tilbagevendende og uundgåelige problem i et land, der er så dybt præget af korrupsion, som Somalia er, er af økonomisk

art.

”Somalia har brug for hjælp til at klare sine gældsproblemer, siger top udviklingsmedarbejder”. Sådan lød overskriften på en artikel i Financial Times den 6. maj.

I artiklen gennemgår man den somaliske stats gæld til udlandet, og den er virkelig formidabel.

Desuden skriver man, at hvis regeringen skal have en chance for at begå sig i kampen mod Al Shabab, må denne gæld indfri-

es. Problemets karakter belyses af en artikel i Reuters fra den 8. maj med titlen: ”Våbenembargoen er hævet, men Somalia har ikke råd til at købe våben”.

I artiklen hævder Somalias forsvarsminister Fiqi blandt andet, at Somalias nye ledere vil træne og udruste en hær på 28.000 soldater inden for tre år, men mangler penge.

”Våbenembargoen blev ophævet for næsten to måneder siden, og vi har ikke modtaget en eneste kugle, AK-47 eller gevær på grund af manglende ressourcer”, fortalte Fiqi det Kongelige Forenede Forsvarsinstitut, en tænketank i London.”

Reuters skrev også, at det nuværende antal af soldater kun løber op i nogle få tusinde, at de var dårligt bevæbnede og bestod af en blanding af statstropper og militsgrupper.

”I de sidste fire måneder har vores soldater kun siddet og ventet og har ikke kunnet gøre noget, mens Al Shabab engagerer dem og angriber dem. De er i en forsvarssituation – på grund af manglen på våben og ammunition”, sagde Fiqi”.

Naturligvis ved alle, at kan man ikke bekæmpe Al Shabab uden våben, men spørgsmålet er igen, hvad der bliver af pengene.

To lokale præsidenter

Da kenyanske tropper i oktober 2011 angreb Somalia var hensigten at skabe en kenyansk lydstat i den sydlige del af Somalia, og da Kenya i 2012 erobrede Kismayo, bragte man krigsherren Ahmed Madobe med sig.

Staten bliver kaldt Azania eller Jubaland, og man mente åbenbart, at Madobe var den bedste til at forsvare Kenyas interesser.

Den 15. maj blev der afholdt et møde i Kismayo som valgte Madobe til præsident for Jubaland. Men knapt var dette møde overstået, før et andet møde i Kismayo valgte krigsherren Bare Hirale til samme post.

Hirale var forsvarsminister under Abdulahi Yusuf’s regering, som blev kraftigt støttet af Etiopien og kan formentlig betragtes som etiopiernes kandidat.

Indbyggerne i Kismayo frygter nu, at de

også må lide under en indbyrdes krig mellem to bevæbnede militser. Og de er begyndt at flygte ud af byen.

Regering og parlamentet i Mogadishu anerkender ingen af de to krigsherrer. De vil formentlig kunne enes om en tredje kandidat.

I Jubaland bor der 1,3 millioner somaliere, og det er også et område, hvor Al Shabab står stærkt.

Kismayo er Somalias andenstørste by med en kosmopolitisk befolkning fra mange klaner. Med et vist besvær lykkedes det Al Shabab at skabe en brugbar balance mellem

alle klanerne, indtil man forlod Kismayo.

Amerikansk logik

Al Qaeda er en kanin, som USA har skabt, og som man trækker op af hatten og bruger forskelligt alt efter, hvad der bedst passer sammen med USA's egne interesser.

Al Qaeda blev til under krigen mod Sovjetunionens besættelse af Afghanistan, hvor USA havde brug for afghanske og pakistanske allierede. Desuden ønskede USA at få allierede i den arabiske verden til uforsonlige angreb på Sovjetunionens indflydelse.

Den særlige wahabaristiske form for islam, som er statsreligion i Saudi-Arabien, blev formidlet til Afghanistan og Pakistan ved oprettelse af de såkaldte madrasskoler. I Somalia blev der oprettet særlige wahabaristiske privatskoler, hvorfra Al

Shabab har rekrutteret.

Men mens USA har arbejdet tæt sammen med Al Qaeda og lignende størrelser for at få styrtet regeringen i Syrien, så fører man i stedet krig per stedfortræder mod de samme islamistiske grupper i blandt andet Mali og i Somalia.

I Afghanistan er USA ved at tabe krigen til Taliban, og derfor har man forgæves forsøgt at forhandle med den.

I Somalia derimod bliver enhver form for forhandling med Al Shabab afvist – ikke bare af de nationer, der er på jagt efter Somalias rigdomme, men også af den somaliske regering, som er dybt afhængig af dem.

Om STS

Nedenstående vil også blive en del af beretningen til generalforsamlingen, som vi af hensyn til en ansøgning til Tips og Lotto må have færdig inden udløbet af juni måned.

Ved sidste årsskifte var det nøjagtigt 20 år siden, at spiren til det, der i dag er STS International Solidarity blev lagt af en gruppe mennesker i den tidligere landkommune Suså i Sydsjælland, da den startede 'Støt Tuzla' med det formål at komme industribyen Tuzla i det nordlige Bosnien til undsætning. Tuzla var den eneste by i Bosnien, hvor alle etniske og religiøse grupper fortsat levede sammen i indbyrdes fred.

'Støt Tuzla' blev senere medlem af Konvoj til Bosnien og af International Workers Aid, som havde de samme formål. Under en rejse til Tuzla i 1993 fik gruppen, der i mellemtiden havde fået tilslutning af mange lærere, kontakt med Tuzlas lærerorganisationer, som havde undervist gratis under hele krigen for at forhindre det etniske had, som havde gjort så megen skade i det øvrige Bosnien, i at brede sig til Tuzlas egne børn og unge.

Med henblik på specielt at støtte skolevæsenet og lærerne i Tuzla tog gruppen efter hjemkomsten navneforandring til 'Støt Tuzlas Skoler'.

STS blev til under den værste og blodigste krig, Europa havde oplevet siden den anden verdenskrig. Billeder og reportager fra fangelejre, etniske udrensninger og myrderier af "fremmede" etniske grupper var daglig læsning i aviserne, og de forfærdelige begivenheder blev også formidlet videre i radio og TV.

Men da freden kom i 1995 stilnede mediernes interesse af og langsomt begyndte også andre organisationer, der havde bragt hjælp til Bosnien, at forsvinde. Mange af disse organisationer havde kampagnekarakter, hvorimod STS var opbygget som en forening.

At medieinteressen forsvinder, er ikke ensbetydende med, at også problemerne forsvinder, og for STS betød de mere fredelige tilstande, at vi faktisk i lang tid oplevede en af vores travleste perioder, hvor vi fik penge til blandt andet skolerenoveringer og

seminarer i Tuzla og andre steder.

Ændrede vilkår

Efter at pengene fra staten ebbede ud, drev vi i flere år Tuzlas største internetcafe, som tilmed var byens billigste, men et helt urimeligt krav om, at man som organisation ikke måtte tage penge for sine ydelser gjorde, at vi måtte opgive internetcafeen. Da Tuzlas rådhus tilmed skulle renoveres på grund af den særlige måde saltudvindingen foregår på i Tuzla, havde byrådet brug for alle lokaler i bymidten, hvor vi havde lejet det ene. Gradvist er vores egentlige arbejde i Tuzla blevet indstillet.

Men vi har dog deltaget i to konferencer, hvor unge fra Tuzla og det øvrige Bosnien har været til stede. Konferencerne har været afholdt af faglige og politiske kræfter fra hele det gamle Jugoslavien, som har ønsket at styrke samarbejdet mellem de republikker, som Jugoslavien er blevet opdelt i.

Kosova

Vores samarbejde med befolkningen i Kosova går helt tilbage til 1998, hvor vi støttede minearbejderne i den nu delte by, Mitrovica. Ved samme lejlighed tog vi navneforandring til STS International Solidarity.

Efterhånden samarbejder vi mest med Vetevendosje. Det er fordi, vi er enig med denne bevægelse på flere punkter. Ligesom den mener vi, at der i lighed med dannelsen af de øvrige stater i det gamle Jugoslavien, også bør afholdes en folkeafstemning i Kosova, som skal afgøre den nye stats forhold. Desuden er vi enige med Vetevendosje i dens kamp mod neoliberalisme og privatiseringer.

Samarbejdet har foreløbig konkret ud-

I februar 2000 var STS vært for det sidste internationale møde i International Workers Aid. Her ses den daværende bosniske ambassadør Lamija Tanovic i samtale med den serbiske fredsaktivist Dragomir Oulic, som vi senere mødte til en konference for repræsentanter fra alle tidligere jugoslaviske republikker i bevægelsen Modstand.

møntet sig i, at vi har haft besøg fra Kosova to gange, ligesom vi selv har besøgt Kosova en gang.

For øjeblikket arbejder vi for, at få en delegation fra Enhedslisten til at rejse til Kosova, og vi har en begrundet tro på, at det nok skal lykkes.

Somalia

Vi begyndte at arbejde i Somalia i 1999 og vores grundholdning har hele tiden været, at udlandet skal holde fingrene væk fra Somalia og overlade det til somalierne selv at afgøre deres egen fremtid.

I Somalia har vi opbygget paraplyorganisationen, STS Somalia, der har 24 medlemsorganisationer.

Men naturligvis har STS Somalia lidt under krigen.

Vi tog et vigtigt skridt fremad i genopretningen af STS Somalia, da vi for et år siden fik kontakt med professor A. H. Shirwa, som sammen med kassereren Ali Elmi arbejder for at genoprette organisationen.

Sofia Ibrahim fra bestyrelsen rejste til

Hjemmesiden

www.intersol.dk

Opdateres flere gange ugentligt

Returadresse: STS International Solidarity, Borgediget 23, 1. 4000 Roskilde

Mogadishu den 24. maj, hvor hun blandt andre vil møde Shirwa og Elmi, og indkalde til et møde i STS Somalia.

Ideen om at åbne et kontor i Nairobi er heller ikke opgivet.

PAKISTAN

Vi begyndte at arbejde i Pakistan i 2005, og i dag må vi konstatere, at arbejdet der har givet os mange opgaver.

Fikr-e-Noa-skolen

I Kashmir udgør STS for femte år i træk, den økonomiske basis for Fikr-e-Noa-skolen i Kashmir, hvor børn af fattige familier kan få en uddannelse, som de ellers ikke ville have fået. Undervisning, skolebøger og skolemateriel betales af medlemmer af STS. Derudover virker skolen som et center, hvor den lokale befolkning kan blive oplyst om dens politiske og faglige rettigheder.

Skolen, der drives af Labour Education Foundation (LEF), kan betragtes som en efterfølger af LEF's indsats under det store jordskælv i oktober 2005, som skabte den første kontakt mellem LEF og STS, fordi vi også støttede denne indsats.

De "nøgne" udgifter til skolens drift er 50.000 kr. årligt. Pengene kommer dels fra særlige sponsorer, som betaler et månedligt bidrag på konto nr. **8401 33 70 568** og dels af STS selv.

Vi har stadigvæk brug for flere sponsorer! Vi hjælper gerne med at få trukket betalingen fra i skat.

I 2012 modtog vi 25.000 kr. fra Honorafonden i Novo Nordisk til indkøb af diverse materiale.

Projektet til uddannelse af faglige aktivister

At være faglig tillidsmand i Pakistan er ikke nogen dans på roser. Det er noget, man undertiden må betale med sit liv for. Eller man kan risikere at sidde mange år i fængsel. Det gælder derfor om hele tiden at skaffe nye faglige aktivister.

Derfor var det godt, at det lykkedes for os at få et projekt godkendt af CISU – den tidligere Projektrådgivning – så vi kunne gå i gang med et treårigt projekt, der går ud på at uddanne nye faglige aktivister til LEF.

Det har godt nok været et stort arbejde for kontoret – mest for vores halvdagsansatte Jeff – at få projektet godkendt, ligesom der går virkelig meget tid med at følge projektet op.

Men det er umagen værd!

Støtten til Pakistans tekstilarbejdere

STS har så godt som muligt fulgt med i de kampe, som tekstilarbejderne i Pakistan begyndte, da de tog deres første offentlige skridt til dannelse af deres fagforening Labour Qaumi Bevægelsen (LQM). I Intersol har vi beskrevet deres mange kampe og deres delvise sejr i juli 2010, da de vandt deres første delsejr ved at få deres fagforening respekteret trods mordet på to af deres ledere. Vi har også beskrevet det senere tilbageslag, da to af de arresterede ledere fra kampene i 2010 og fire nye blev stillet for en antiterrordomstol i november 2011 og idømt 10 års fængsel.

Ligesom LQM, LEF, Pakistans Arbejderparti og den mest aktive pakistanske LO har vi ment, at den usædvanlige stærke forfølgelse af LQM har sammenhæng med, at den er den største og stærkeste faglige organisation i den private sektor i Pakistan, og ligesom vores pakistanske venner mener vi, at den eneste vej at følge er at øge solidariteten med tekstilarbejderne.

I april 2012 var vi takket være vores medlemmer og bidragydere i stand til at købe en minibus til LQM, så den kan hverve endnu flere medlemmer.

Pakistanindsamlingen

I sommeren 2012 tog en gruppe medlemmer af STS initiativ til at starte en landsindsam-

Børn fra Fikr-e-Noa-skolen.

ling til tekstilarbejderne. Landsindsamlingen er senere blevet en selvstændig forening, skønt den indtil videre er stærkt afhængig af hjælp fra STS i retning af få trykt og udsendt materialer.

Pakistanindsamlingen havde i første omgang koncentreret sig om at samle et antal anbefalere af relativt kendte faglige og politiske ledere samt repræsentanter for nogle af de miljøer, den gerne vil nå ud i. Efter dette arbejde var så nogenlunde overstået, er den også gået i gang med selve indsamlingsarbejdet.

Ved 1. maj-arrangementer blev der samlet penge ind til Pakistanindsamlingen.

Da Enhedslisten har anbefalet Pakistanindsamlingen, sendte vi den 20. maj et brev ud til samtlige afdelinger med indsamlingslister.

Derudover er en henvendelse til udvalgte fagforeninger under udarbejdelse, og Pakistanindsamlingen overvejer at "anmelde" landsindsamlingen til politiet, hvilket også giver den nogle fordele.

Vi håber at få besøg af lederen af Labour Education Foundation, Khalid Mahmoud, en repræsentant for Sammenslutningen af pakistanske fagforeninger og en repræsentant for tekstilarbejderne i juli eller august.

INTERSOL – et mødested for international solidaritet!

Sådan lyder sloganet for den nye hjemmeside, som Peter Maegaard arbejder på. Hjemmesiden vil komme til at indeholde nyheder fra STS og andre lignende organisationer. Der vil blive plads til blogs, til fri debat, henvisninger til hjemmesider for forskellige organisationer og meget andet. Vi glæder os til at se den nye hjemmeside og håber, andre også gør det.